

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliæ
aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

**Haimo <Altissiodorensis>
Haimo <Halberstadensis>**

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Cum turba multa esset cum Iesu, nec Mar. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

¶a opus uestrū ē, & sanctificationē uobis p̄curat,
finem uero uitam ēternam.

id est, consummationem operū uestrorum habe-
tis uitam ēternam, quia uitam ēternam pro per-
seuerantia uestra percipietis.

Stipendium enim peccati.

id est, remuneratio peccatorum [mors] ēterna est,
Non tamen de omnibus peccatis intelligendū est,
sed de criminalibus, de quibus dicit Iohannes: Et ⁿ Ioh. 5,
peccatum ad mortē: non pro hoc dico ut quis ro-
get. Antiquitus enim potius ponderabatur pecu-
nia, quam numerabatur. Vnde militibus pro uita
regis & gubernatione patriæ militantibus, stipen-
dium (hoc ē, substantia & remuneratio) ex publi-
co & rario tribuebatur. Et sicut illis remuneratiōis
causa stipendium dabatur, ita militantibus diabo-
lo dabitur mors ēterna pro remuneratione.

Gratia autem dei, uita ēterna in Christo
Iesu domino nostro]Q uid est, quod loquens de
remuneratiōe peccati, stipendiū nominauit ipsam
remuneratiōe: & de remuneratiōne electorū di-
xit, gratia dei? Ideo, quia illi qui militat, propriam
mercedē accipiunt. Quicquid autē electi habent,
totum a gratia dei accipiunt, siue fidē, siue charita-
tem, seu aliquod bonum opus habeant: & insuper
pro gratia ista fidei & bonorum operum, accipiēt
gratis a deo uitam ēternam per adiutorium Iesu
Christi, sine quo nihil boni habere possumus.

DOMINICA VIII. POST

Pentecosten. Marci VIII.

In illo tempore Cum turba multa esset
cum Iesu, nec haberēt quod manducarent,

AA

conuocatis discipulis, ait illis: Misereor super turbam, Et reliqua,

Domin⁹ Iesu⁹ Chri⁹
tus, de⁹ ante secul⁹
la, & homo factus
in fine seculorum, ita sua
opera temperare digna-
tus ē, ut in uno eodemq;
miraculo se uerū deum,
uerumq; homitiē esse de-
clararet. Q uod in huius
lectionis serie cito cogno-
scimus, si hanc diligenter
considereremus. Q uod em⁹
super turbam esurientem

misericordia motus dicitur, humanæ compas-
sionis est indicium. quod autem de septem panibus
quatuor millia hominum reficit, diuinę potestatis
est declaratio. Nec putandum est, hanc eandē esse
lectionem ubi alij euangelistæ de quinq; panibus
quinq; millia hominum satiata fuisse referunt: qā
ibi discipuli dominū commonent, ut dimittrat tur-
bas emere quæ sibi necessaria sunt, hic aut ē domi-
nus supra turbam esurientem misericordia mot⁹
dicitur: ibi quinq; panes, hic septem fuisse memo-
rantur: ibi hordeacei, hic cuius generis annonę fue-
rint, non declaratur: ibi quinq; milia hominum
de quinq; pañibus satiata sunt, hic de septem pani-
bus quatuor millia refecta: ibi supro fœnum discur-
buerunt, hic super terram. Vnde ibi per turbam,
quæ ex quinq; panibus satiata est, populus sub le-
ge ueteris testamenti positus esse designatur, qui

Ioh. 6.

quinque libros Moysi ad suam eruditionem accepit: hic autem per turbam, quae ex septem panibus reficitur, multitudo hominum fidelium, quae per gratiam noui testamenti quotidie pascitur, designatur. Hanc turbam Isaias in spiritu a dño pascendam preuiderat, cum dicebat: Venient ad eum omnes gentes, & ibunt populi multi, & dicent: Domus Jacob uenite, & ambulemus in lumine domini. Et Psal-
mista. Omnes gentes, quas cunque fecisti, uenient &
adorabunt coram te domine, & glorificabunt no-
men tuum in æternum. Et bene in illa refectione,
quae ex quinque panibus facta est, per quam popu-
lum Iudeorum diximus significari, discipuli dñm
commonuisse dicuntur, ut dimittaret turbas eme-
re sibi necessaria, quia idem populus ante aduen-
tum domini patriarchas & prophetas suos inter-
cessores habuit. In hac autem ipse dominus ad misericordiam comonuetur, quia gentilis populus
non suis meritis, nec aliquo interueniente, sed sola
gratuita dñi misericordia saluatus est, sicut Paulus
apostolus ait: Gratia dei salvi facti estis. Et pul-
chre dominus turbam, quam amore uerbi dei esu-
rientem uidit, etiam cibo corporali refecit, ut in il-
lis adimpleret, qd ipse alibi promisit, dicens: Quæ-
rite primū regnum dei & iustitiam eius. & hæc omnia
adiicietur uobis. Recte ergo de hac turba dicitur:

Isai.2.

Psal.85.

Ephe.21

Mat. 6.

Quia ecce iam triduo sustinent me, necha-
bent quod manducent.] Turba enim dominum
triduo sustinet, cum fidelis populus in confessione
sanctæ trinitatis incessanter perseverat. Sustine-
re enim homo deum dicitur, cum etiam nec inter ad-
uersa ab eius deficit amore, imitans illum qui di-
cebat: Dirige me in ueritate tua & doce me, quia tu Pfat

AA ij

es deus saluator meus, & te sustinui tota die. Ali-
ter: Turba triduo dominū sustinet, cum electi in-
tellectum, memoriam & uoluntatem in bono ope-
re occupat. Siue certe dominum triduo sustinet,
cum fidē & spem & charitatē in uiolabilem seruat,
a. Cor. 13 de quibus Apostolus ait: Mancant in uobis fides,
spes, charitas, tria hæc. maior autē his est charitas,

Joh. 14. Et si dimisero eos ieunios in domum su-
am, deficient in uia.] Domus electorum proprię

cælestis est patria, de qua dñs ait: In domo patris
mei mansiones multę sunt. Ad quam ardentissimo

amore peruenire optabat ille, qui dicebat: Vnam

Psal. 26. petij a dño, hæc requirā, ut inhabitem in 'domo dñi
omnibus diebūt uitæ meæ. Via autem p̄lens est ui-
ta. Quandiu em̄ uiuimus, in uia sumus, necdumq;
ad patriā puenimus. Nō uult ergo dñs turbā ieunā
dimittere, ne deficiāt in uia: quia electi ne in p̄senti
uita a bono opere cessent, pabulo uerbi dei pascen-
di sunt: q̄a sicut deficit corpus sine cibo, ita anima
sine uerbo dei. Q uo cibo refici desiderabat ille, q̄
dicebat: Dñs pascit me, & nihil mihi deerit, in loco
pascuę ibi me collocauit. Q uod autē subiungitur.

Quidam enim ex eis de longe uenerunt,
si ad utruncq; populum referre uoluerimus popu-
lus Iudeorum de prope uenit, quia legis noritiam
& dei cognitionē habuit: de longe autē gentilis ue-
nit, quando post idolorum culturā ad dei cogniti-

Ephe. 2. onem conuersus est. Vnde Apostolus ait: Ipse est
pax nostra, qui fecit utraq; unum. Quotidie uero
in conuersione fidelium, aliij de prope, aliij de lon-
ge ad fidem ueniunt. Qui enim in nullis crima-
libus peccatis contaminatus, dei uoluntatem se-

quitur, sine dubio de prope uenit. Sed & is, qui licet
to coniugio expertus, ad deum conuertitur, ex p-
ximo uenit. Qui autem post publica flagitia, ad-
ulteria, furta, homicidia, ebrietates, rapinas, per pœ-
nitentiam ad deum conuertitur, de longe uenit. De
prope autem uenit, qui ab ipsa infantia vel pueritia,
in seruitio dei se mancipat: de longe uero, qui in se
nectute ad deum conuertitur. Promittit ergo do-
minus cibum sc̄ daturum etiam his, qui de longe
ueniunt: quia non solum iustos, sed etiam peccato-
res conuersos recipit & amat, sicut ipse ait: Non ue- Luce. 5.
ni uocare iustos, sed peccatores ad pœnitentiam.
Et Apostolus ait: Veniens euangelizauit pacem Ephe. 2.
his qui erant prope, & his qui longe. Talibus ergo
nec ueniam, nec cibum abnegat ille, qui per pro-
phetā ait: Vnuo ego, dicit dominus deus, quia no- Iez. 18.
lo mortem peccatoris, sed ut cōuertatur & uiuat. & 33.
Et iterum: Peccator in quaunque die cōuersus fue-
rit, & ingemuerit peccatum suum, omnia peccata
eius obliuioni tradentur. Et rursus: Nunquid ob- Isa. 49.
liuisci potest mulier infantem suum, ut non mi-
seretur filio uteri sui? Et si illa oblitia fuerit, ego ta-
men non obliuiscar tui. Et in euangelio: Non est
opus sanis medicus, sed male habentibus. Mar. 9.

Et responderūt ei discipuli suis: Vnde istos
poterit quis hic saturare panibus in solitudine? In
illa refectione Philippus specialiter dixisse nar-
ratur: Ducentorum denariorum panes non suffici Ioh. 6.
unt turbæ, ut unusquisque modicum quid accipiat,
Nunc autem generaliter omnes discipuli dicunt:
[Vnde poterit istos quis hic saturare panibus in
solitudine?] Q[uod] uanto ergo discipulis difficilior res-
uisa est, tanto magis miraculum domini clarescit

AA iii

Fragilitate quippe carnis grauari apostoli, nōdum
Psal. 103 adhuc perfecte diuinitatem Christi intelligebant,
 quando eo præsentे, qui educit panem de terra &
 uinum, quod lætificat̄ cor hominis, ex paucis panib⁹
 bus multitudinē hoīm posse satiari dubitabāt. Sed
 dñs nō solū ut dubitationē discipulorū auferret, ut
 rūetiā ut multitudinē fatigatā ieunio reficeret, ex
 paucis panib⁹ multitudinem hoīm reficere voluit.

Et interrogauit eos: Quot panes habetis?
 Nō ignorans dñs discipulos interrogat, qui om̄ia
 scit ante q̄, siāt, sed ut ex sua interrogatiōe illorū aīos
 erudiāt̄ & discant p̄ eius p̄sentiā de paucis panibus
 multas turbas hoīm satiari posse insolitudine, q̄ p̄
 q̄draginta annos sine aratri labore immēsas popu-
 li cateruas cibo manne aluit in deserto.

Qui dixerunt: Septem.

In alia refectione quinq̄ panes hordeacei fuisse
 referuntur, per quos (ut diximus) scriptura ueteris
 testamenti significata est, sub tegmine literę latę
 Nunc aut̄ hic septem panes fuisse memorantur, p̄
 pter septiformē gratiā spūs sancti, cui⁹ gratia illu-
 minati apostoli eorumq; successores, & fidē sanctę
 trinitatis & quatuor euangeliorū dētrinā mundo
 annunciauerūt. Quod bene septenarius numerus
 signat q̄cōstat ex primo pari & primo impari, ex
 ternario & quaternario. Siue quia septenarius nu-
 merus frequenter p̄ plenitudine ponitur, bene se-
 ptē panes fuisse memorātur, q̄a per sancti spiritus
 gratiā, perfectionē iustitiae consecuti sunt sancti.

Et pr̄cepit turbæ discumbere super terrā.

In alia refectione turba sup̄ fœnum discubuisse le-
 gitur, quia lex carnalia tātum prohibebat peccata;

Omnis enim caro fœnū, & omnis gloria eius tan- Isa. 40
quam flos agri. In hac autem, per quam, gratiam noui testamenti diximus figurari, recte turba super terrā discubuit: quia grādā noui testamenti non solum culpas operis, sed etiam culpas cogitationis restringit: nec solum aliena rapiētibus tradicit, sed etiam ad perfectionem tendentes, proprias facultates cum ipsa terra relinquere monet, domino dicente: Si uis perfectus esse, uade, uende Mat. 19.
omnia que habes, & da pauperibus, & habebis the saurum in cēlo: & ueni, sequere me. Et sicut ipse alii Luc. 14
ibi ait: Nisi quis renunciauerit omnibus que possidet, patrem, matrem, uxorem, liberos, fratres & sorores, seruos & ancillas, & agros propter nōmē meum, non potest meus esse discipulus. Q Morali ter autem turba super terram discubuit, cum fideli um animæ suæ fragilitatis memores, terram se iugiter & puluerem esse considerāt, dicentes cum Psalmista: Adhescit pauimento anima mea, uiuifica me secundum uerbum tuum. Et iterum: Quo Psal. 43
niam humiliata est in puluere anima nostra, conglutinatus ē in terra uenter uoster. Taliter ille super terram discubuerat, q dicebat: Loquar ad dominum meum, cum sim puluis & cinis.

Et accipiens septem panes, gratias agens fregit, & dabat discipulis suis ut apponenter, & apposuerunt turbæ. Nam superius per septem panes, septem dona sp̄i sancti figurari diximus. Dominus ergo septem panes accepit, quia præ omnibus hominibus specialiter septē dona spiritus sancti in se habuit, dicente propheta: Et requiesceret super eum spiritus domini, spiritus sapientiae & intellectus, spiritus cōsiliij & fortitudinis, spiritus sci

AA. iiiij

etatis & pietatis, & replebit eum spiritus timoris domini. Fregit autem panes & dedit discipulis suis, quia eiusdem spiritus sancti dona unicuique sanctorum, prout uult, distribuit, alijs largiens sermonem sapientiae, alijs sermonem scientiae, alijs generis linguarum, alijs interpretationem sermonum, alijs discretionem spirituum. Sive dedit septem panes discipulis ut apponenter turbæ, quando post resurrectione a ppares illis, insufflauit & dixit eis:

Ioh. 20.

Accipite spiritum sanctum. Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt. Discipuli autem apposuerunt turbæ, quia per eorum prædicationem notitiam sacri mysterij mundo uoluit innotescere. Pulchre refecti turbæ, gratias egisse dicunt, ut ostenderet in oib⁹ bonis operibus deum a nobis esse glorificandum.

2.Co. 4.

Et habebant pisciculos paucos, & ipsos benedixit, & iussit apponi. ¶ Per pisciculos, quos benedixit & apposuit turbæ, sanctorum imitabilis conuersatio designatur, qui non solum more piscium saltus super aquas dare consueuerunt, cōtēmnentes terram & amantes cælum, sed etiā inter fluctus variarum persecutionum spiritualiter crescunt & proficiunt, dicentes cum Apostolo: Eisi exterior homo noster corrumpitur, sed is qui interior est, renouatur. Cum ies̄ ergo panibus paucos pisciculos iussit apponi, quia sanctorum exemplū prædicatione uerbi ad imitandum nobis q̄tidie predicatores perficerunt. Bene aut̄ pauci pisciculi fuissent memorantur, q̄a sancto conuersatio, suo iudicio humilis ē & despecta, q̄bus saluator ait: Non sit timore pusillus gressus, q̄a cōplacuit patri uestro dare uobis regnum. De quibus per Salomonē di-

Luc. 12.

citur: Lepusculus plebs inualida, collocat in petra Pro. 30.
 cubile sibi. Et recte in illa refectione, quæ ex quin
 & panibus facta est, duo pisces fuisse memoratur,
 & hic incertus numerus ostenditur: quia ad com
 parationem illorum, qui ex populo Iudeorum
 credituri erant, infinita multitudo ex gentili popu
 lo ad fidem uenit, domino dicente: Multi uenient Matt. 8.
 ab oriente & occidente, & recumbent cum Abra
 am, Isaac & Iacob in regno cælorum.

Et manducauerunt, & saturati sunt.

¶ Non omnes æqualiter manducauerunt, sed omnes
 ad unam satietatem peruererunt: quia scripturæ
 sacre intellectum non omnes æqualiter capiunt,
 sed tamen omnes pro modo & persone sua spiri
 tales refectionem in ea inueniunt. Vnde bene de
 manna dicitur: Qui plus habuit, non abundauit: Exod. 16
 & qui minus, nō minorauit, sed omnes mēsi sunt 2. Co 8.
 ad mensuram gomor. Est enim scriptura sacra flu
 uius quidam, magnus & paruuus, excelsus & humili
 lis, in quo elephas natat, & agnus pedibus ambu
 lat: quia spiritales & doctissimi viri, quanto ple
 nius eius intellectum degustant, tanto amplius ē
 quod in eo esuriant: & humiles & paruuli secun
 dum modulum suæ capacitatris, unde satientur, in
 ea inueniunt. De quibus per Psalmistam dicitur:
 Edent pauperes & saturabuntur, & laudabunt Psal. 21.
 dominum qui requirunt eum, uiuent corda eo
 rum in seculum seculi.

**Et sustulerunt quod superauerat defra
 gmentis, septem sportas.**

Hic domini miraculum augmentatum est. Ma
 gnus enim esset miraculum, si de septem pani-

AA v

bus quatuor millibus hoīm satiatis. nihi supereſſer. S: d: creuit ſignū, auxit admirationē. nō ſolū eīm de iep̄e panib⁹ q̄ tuor in illia hoīm ſatiata ſūt, ſed etiā de fragmētis, iuxta numer⁹ panū, ſeptē ſportæ replete ſunt. Q uod ergo turba nō capit, apoſtoli in ſportis ſuſtollūt: q̄a obſcuriores tentētias ſacré ſcripturę, q̄s ſimplices capere nequeūt, magiſtri & doctores ecclēſie in ppr̄is pectoribus recōderc debēt, ut tēpore doctrinę unicuiq; pſonę cibā ſpiritale tribuere poſſint: q̄a turpe eſt eo tempore diſcere, qñ q̄s debet docere: & ſint de illis, de q̄bus

Luc. 32. dñs ait: Fidelis ſeruus & prudēs, quē cōſtituit dñs ſu pra familiā ſua, ut det illis in tēpore tritici mēſurā. Pulchre in illa, q̄ ex quinq; panib⁹ facta eſt, duodecim copiñ fragmenta remanſerūt: q̄a Iudaic⁹ populus duodecim apofolos plenos ſpiritus ancto, ad ſuā eruditioňe habuit. In iſta aut, iuxta numer⁹ panū, ſeptem ſportæ ſuſtolluntur: q̄a ecclēſia ex gentib⁹ collecta, p ſeptiformem gratiā ſpiri- tū ſancti celebratur, regitur atq; reficitur. In cuius

Apo. 1. typō Iohannes in Apocalypſi ſua ſeptē ecclēſias enumerauit, necnō & ſeptem candelabra aurea, & ſeptē cornua agni. Vnde Zacharias pphera ait: In la pide uno ſeptē oculi ſunt. Rechte aut p ſeptē ſportas pcordia ſanctorū ſignificant, q̄ ſpiriſancti gratia illuminati, & uiriditatē fidei immarcescibilē ſeruāt, & tela neq; ſimi ignea ſpiritualibus armis extingue tes, ad trophæū pperuæ uictoriae tēdūt. ſporta eīm ex iūco & palma cōtexitur. & iūcus quidē inxta humore aquę naſci cōſueuit: palma uero dicta eſt q̄si pacis alma, q̄ uictricē solebat ornare manū. Sācti ergo niri, q̄si iūcus iuxta aquā ui rideſcūt, qñ mediatiōi ſacré ſcripturę iuſtificūt, ne a fide & bonis acti

bus arescere possint, degibus scriptū est: benedict⁹
vir q̄ cōfidit in dñs, & erit dñs fidutia eius: & erit Iere. 17.
tāq̄ lignū qđ plāratū est secus decursus aquarū, qđ
ad humorē emitit radices suas, & nō timebit cum
uenerit aestus: sed erit foliū eius uiride, & in tēpore
siccitatis nō erit sollicitum, nec aliquā desineret facere
fructum. Quasi aut cū iuncto palma in spora con-
textur, qn̄ ijdē sancti viri cōtra carnis uitia & cogi-
tationum spiritale bellū suscipiunt, scientes q̄ ca-
ro eōcupiscit aduersus spiritum, spiritus aut aduer-
sus carnem. Et hēc sibi inuicem aduersantur, ut
non q̄ uolumus illa faciamus. Quia constantissi-
ma perseverantia manifestatur, cum subditur:

Erāt aut q̄ manduauerunt, quasi quatuor
millia, & dimisit eos. ¶ Non frustra quatuor mil-
lia hominum a domino reficiuntur. Quaternari
us enim numerus perfectus est, & in suis partibus
diuisus, perfectionem obtinet. Diuiditur enim in
unum, duo & tria. Vnum namq; ad deum pertinet,
quia unus dominus, una fides, unum baptisma, Eph. 4.
unus deus & pater omnium, qui super omnes &
per omnia & in omnibus nobis. Duo, ad geminā
dilectionem uel duo testamenta. Tres, ad sanctā
individuam q̄ trinitatem, patris scilicet & filij &
spiritus sancti. Quatnor autem ad gratiā noui te-
stamenti, uel ad quatuor libros euangeliū quae ma-
xime in his describitur. Quia ergo in quatuor librīs
euangeliorū inuenimus q̄liter unū deū credamus,
& qualiter geminā dilectionem habeamus, necnō
qualiter sanctam individuam q̄ trinitatē confiea-
mur, recte quatuor millia hominū a dño satiata es-
se dinoscimus. Siue recte, q̄a q̄tuor millia hominū a
dño refici audiūm⁹, nos mystice docemur, ut si spi-

vitaliter refici uolumus, quatuor principales virtutes, prudentiam scilicet, temperantiam, fortitudinem atque iustitiam, quibus nihil est utilius in vita hominis, habeamus. Quia enim quadratus lapis non fluctuat, sed in qua cuicunque patre versus fuerit, et quilibet iacet, recte quaternario numero constantia sanctorum designatur, qui non circunferuntur omnium uento doctrinæ, sed ut firmi lapidis, siue in prosperis, siue in aduersis, in bonis actibus & in fidè constantissime persecuerant, considerantes illud quod

Mat. 10., dominus ait: Qui persecuerat usque in finem, hic saluus erit. Siue, quia & fidè bene credendi, & constantiam recte uiuendi per quatuor euangeliorum doctrinam discimus, recte quatuor milia hominum de septem panibus refecta fuissē memorantur. Non enim aliter credere aut uiuere debemus, nisi quomodo quatuor euangelia docent. Vnde Iohannes in Apocalypsi quatuor animalia ante thronū dei plena oculis ante & retro se uidisse testatur, clama: Sanctus, sanctus, sanctus dominus deus sebaoth, qui est, & qui erat, & qui uenturus est.

Apo. 4.

DOMINICA IX. POST PENTECOSTEN, ad Romanos VIII.

Fratres, Debitores sumus non carni, ut secundum carnem uiuamus &c.

A pertissime nos beatus Apostolus, fratres charissimi, in praesenti lectione quam audi distis, carnis desiderijs non debere seruire docet, dicens [Ergo fratres, debitores sumus non carni, ut secundum carnem uiuamus.] Neque enim propter ea nos fecit deus ad imaginem suam, ut carnis seruituti essemus abnoxij, sed post ut creatoris suo